

[Indenrigsministeren]

der gælder for brevstemmeafgivningen på offentlige plejehjem.

For det andet tilsigter forslaget at give vælgere, der på grund af sygdom eller manglende førighed ikke vil kunne indfinde sig på afstemningsstedet på valgdagen, adgang til efter begæring at brevstemme i hjemmet i overværelse af to repræsentanter for vedkommende kommunes folkeregister. Det er regeringens opfattelse, at den foreslåede adgang til at afgive stemme i hjemmet i rimeligt omfang imødekommer et udtalt ønske fra vælgernes side samtidig med, at den foreslåede ordning tilgodeser hensynet til afstemningens betryggende gennemførelse som til de praktiske muligheder for at gennemføre afstemningen ved hjælp af det eksisterende administrative apparat.

Endelig vil forslagets gennemførelse indebære, at ikke alene søfolk, men også passagerer, der befinder sig på danske skibe i udenrigsfart, vil kunne brevstemme på vedkommende skib. Der tænkes naturligvis her på skibe i udenrigslangfart og selvfølgelig ikke på færger, rutebåde og lignende med daglig afgang til udlandet.

Det er regeringens håb, at de foreslåede udvidelser af brevstemmeadgangen vil kunne få virkning allerede for de forestående kommunale valg i marts måned 1978. Dette forudsætter imidlertid, at forslaget vedtages i så god tid forud for valget i 1978, at der levnes de kommunale råd rimelig tid til at tilrettelægge ordningen. Jeg skal derfor, idet jeg i øvrigt tillader mig at henvide til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, anbefale dette til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet. (De europæiske Fællesskabers Forsamling).

(Lovforslag nr. L 15).

Allerede under folketingets markedsdebat den 11. december 1975 havde tinget lejlighed til at drøfte det principielle spørgsmål om indførelse af direkte valg. Gennem vedtagelse af en motiveret dagsorden tog folketinget ved den lejlighed til efterretning, at regeringen i EF havde tiltrådt, at der gennemføres

direkte valg til det europæiske parlament i 1978.

Den 20. september 1976 kunne den danske regering i overensstemmelse med denne folketingsvedtagelse medvirke til, at EFs ministerråd traf afgørelse om gennemførelse af direkte valg til Europa-Parlamentet.

Den videre procedure for afholdelse af de direkte valg er den, at samtlige EF-lande nu må gennemføre den nødvendige lovgivning om afholdelse af valgene. I ét land – Frankrig – er en sådan lovgivning allerede vedtaget. I tre andre lande – Tyskland, Storbritannien og Irland – er lovforslag fremsat. Danmark er således det 5. ud af 9 EF-lande, der fremlægger et lovforslag.

Når alle landene måtte have gennemført den fornødne lovgivning, kan de ni EF-lande ratificere EF-Akten om direkte valg. En sådan ratifikation vil for Danmarks vedkommende blive afgivet, så snart nærværende lovforslag er vedtaget.

Det tilkommer derefter EFs Råd at fastlægge den endelige firedagesperiode, inden for hvilken valget skal foregå i alle ni lande.

Det fremgår af præambelen til Ministerrådets afgørelse, at valget bør afholdes i maj/juni 1978. Kan ikke alle lande nå at være færdige med deres interne vedtagelser i tide inden dette tidspunkt, må Rådet fastsætte en senere dato for valget.

De regler, der på fællesskabsplan er vedtaget om direkte valg, er meget få. Det er i alt væsentligt overladt de ni lande at fastlægge deres egne regler for valgene.

EF-kravene til valgene er, at de finder sted hvert 5. år inden for en fælles fastlagt periode på fire dage, og at de er almindelige og direkte.

Herudover indeholder EF-reglerne visse nærmere regler om Europa-Parlamentsmedlemmernes retsstilling. Ligesom det er tilfældet for medlemmerne af folketinget, vil Europa-Parlamentsrepræsentanterne således ene være bundet af deres overbevisning, og de får samme privilegier som de nuværende medlemmer af Europa-Parlamentet.

Sæde i Europa-Parlamentet er uforeneligt med varetagelsen af en række embeder inden for EF, f. eks. hvervet som Kommissionsmedlem. Af mest praktisk betydning vil formentlig være, at man ikke på én gang kan være regeringsmedlem og have sæde i Europa-Parlamentet.